

Мужилівський Н. І.

аспірант,

Західноукраїнський національний університет

Балко Д. С.

аспірант,

Західноукраїнський національний університет

ІДЕНТИФІКАЦІЯ РИЗИКІВ БЕЗПЕКОВОГО УПРАВЛІННЯ СУЧАСНИХ БІЗНЕС-СТРУКТУР

Слід відзначити, що в сучасних умовах функціонування сучасних бізнес-структур без ризику – неіснує. Слід відзначити, що ризик обов'язково має бути розрахований до максимально допустимої межі. З практичної точки зору ринкові оцінки ризику є різноманітними. Так, важливо господарюючим суб'єктам не боятися будь-яких помилок у своїй ринковій діяльності, оскільки від них ніхто не застрахований, а головне – варто постійно коригувати систему дій із позиції удосконалення безпекової системи.

На основі проведених досліджень встановлено, що головною метою безпекового управління бізнес-структур – можливості для послаблення різких коливань функціонування бізнес-структур, тому особливу увагу необхідно приділяти постійному вдосконаленню діяльності з управління ризиком. Управління ризиком в контексті функціонування бізнес-структур – це процес прийняття рішень та здійснення заходів, спрямованих на забезпечення мінімально можливого ризику [1].

На нашу думку, ризик безпекового управління бізнес-структур, варто розуміти сукупність економічних, організаційних і технічних дій, спрямованих на встановлення видів, факторів та джерел ризику, оцінку величини ризику, розроблення й реалізацію заходів щодо зниження його рівня й запобігання можливим негативним наслідкам і враховує фактори

впливу зовнішнього середовища – конкурентів, постачальників, урядових рішень, суспільної думки, кон'юнктури, недостачі повноцінної релевантної інформації тощо.

Так, встановлено, що функція ризику – стимулювання пошуку шляхів нетрадиційного вирішення проблем, що виникають перед бізнес-структурами. Більшість бізнес-структур досягають економічної результативності, стають конкурентоспроможними на базі інноваційної діяльності, пов'язаної з ризиком. Дана модель чітко відображає основну мету безпекового управління бізнес-структур – їх мінімізація з метою уникнення або часткового зменшення можливих фінансових, матеріальних та інших втрат від дії ризиків [3].

Досліджено, що в наукових джерелах виділяють такі функції ризику, як: інноваційна, регулятивна, захисна, компенсаційна, соціально-економічна й аналітична. Вибір методів та інструментів регулювання ступеню ризику бізнес-структур – важливий етап процесу безпекового управління. Основними напрямками впливу та методами регулювання ступеню ризику бізнес-структур є: уникнення ризику (відмова від ненадійних партнерів, постачальників; відмова від прийняття ризикованих проєктів, рішень); компенсація ризику (стратегічне планування діяльності; прогнозування зовнішньої економічної ситуації; моніторинг економічного і правового середовища; активний цілеспрямований маркетинг); збереження ризику (відмова від будь-яких дій, спрямованих на компенсацію збитку; створення спеціальних резервних фондів у натуральній або грошовій формі (фондів самострахування або фондів ризику); залучення зовнішніх джерел (отримання кредитів та позик, державних дотацій для компенсації збитків та відновлення виробництва); передача ризику (страхування; передача ризиків через укладання договорів факторингу; передача ризику шляхом

укладання біржових угод (хеджування); зниження ризику (диверсифікація; здобуття додаткової інформації; лімітування) [2].

Прорезюмувавши вище описане, слід відзначити, що метою зниження ризиків безпекового управління бізнес-структур можна вважати комплексну протидію потенційним та реальним загрозам, усунення та мінімізація яких гарантують суб'єкту господарювання стає та максимально ефективного функціонування у мінливих умовах зовнішнього та внутрішнього середовищ на даний момент часу, а також забезпечення високого потенціалу розвитку бізнес-структур у майбутньому.

Список використаних джерел

1. Вівчар О. І. Управління економічною безпекою підприємств: соціогуманітарні контексти: монографія. Тернопіль, ФОП Паляниця В. А., 2018. 515 с.

2. Вівчар О. І. Ризики логістичного управління економічної безпеки підприємств транспорту: практичні контексти. Науковий журнал «Економічний форум». Вип. 4. 2020. С. 99–106.

3. Яременко О. Ф., Матюх С. А. Ризики логістичних систем. Вісник Хмельницького національного університету. 2019. № 6. Том 1. С. 231–236.